

Оплата перших п'яти днів тимчасової непрацездатності

Частиною 2 статті 22 Закону України “Про загальнообов’язкове державне соціальне страхування” від 23 вересня 1999 року № 1105-XIV (далі – Закон № 1105) визначено, що допомога по тимчасовій непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов’язаної з нещасним випадком на виробництві та професійним захворюванням, виплачується Фондом застрахованим особам починаючи з шостого дня непрацездатності за весь період до відновлення працездатності або до встановлення медико-соціальною експертною комісією інвалідності (встановлення іншої групи, підтвердження раніше встановленої групи інвалідності) незалежно від звільнення застрахованої особи в період втрати працездатності, у порядку та розмірах, встановлених законодавством.

При цьому оплата перших п'яти днів тимчасової непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов’язаної з нещасним випадком на виробництві, здійснюється за рахунок коштів роботодавця у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України. А саме, Порядок оплати перших п'яти днів тимчасової непрацездатності внаслідок захворювання або травми, не пов’язаної з нещасним випадком на виробництві, за рахунок коштів роботодавця затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 26 червня 2015 р № 440 (далі – Порядок № 440).

Зокрема Порядком № 440 визначено, що:

- оплата днів тимчасової непрацездатності здійснюється за основним місцем роботи застрахованої особи та за місцем роботи за сумісництвом у формі матеріального забезпечення, що повністю або частково компенсує втрату заробітної плати (доходу);

- витрати, пов’язані з оплатою днів тимчасової непрацездатності, відносяться до витрат підприємств, установ, організацій, а для бюджетних установ - до їх видатків за відповідним кодом економічної класифікації видатків бюджету;

- підставою для оплати днів тимчасової непрацездатності є виданий в установленому порядку листок непрацездатності, а в разі роботи за сумісництвом - копія листка непрацездатності, засвідчена підписом керівника, скріплена печаткою за основним місцем роботи;

- дні тимчасової непрацездатності не оплачуються з підстав, передбачених статтею 23 Закону № 1105;

- дні тимчасової непрацездатності оплачуються залежно від страхового стажу в розмірах, визначених частиною першою статті 24 Закону № 1105;

- обчислення середньої заробітної плати для здійснення оплати днів тимчасової непрацездатності проводиться відповідно до Порядку обчислення середньої заробітної плати (доходу, грошового забезпечення) для розрахунку виплат за загальнообов’язковим державним соціальним страхуванням, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 вересня 2001 № 1266.

При цьому застраховані особи, страховий стаж яких за останні 12 місяців перед настанням страхового випадку становить, за даними Державного реєстру загальнообов’язкового державного соціального страхування, менше шести місяців, мають право на оплату днів тимчасової непрацездатності в розмірі, який

визначається виходячи з нарахованої заробітної плати, з якої сплачуються страхові внески, але не перевищує в розрахунку на місяць розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом у місяці настання страхового випадку.

В той же час, сума оплати днів тимчасової непрацездатності в розрахунку на місяць не повинна перевищувати розміру максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, з якої сплачувалися страхові внески до Фонду.